

кого скинути з уряду, то казали зложити відзнаки і старшина ставали тепер простими козаками.

При виборі було багато гамору, бо кожний курінь рад був вибрати свого. Колиж вибраного не було на раді, то по него йшло 10 козаків і просили прийняти уряд. Як він відмовляв ся, то хватали одні за руки, другі пхали і провадили між громаду викрикуючи: — Йди, сякий такий сину! Там тебе треба, ти наш батько, будеш панувати над нами! Звичай був, що два рази відмовивши за третим разом приймав уряд. Тоді передавали йому відзнаки і сипали землю на голову, щоб не гордив ся.

Ще одна рада була на Великдень, а друга в вересні, але скликали також ради, коли захотіло ся. До сього треба було згоди 10 курінів. Нарадившись виносили бубен на майдан і тарабанили. Тоді виходив довбуш і питав нащо скликають раду. А ті йому:

— Бери і бий, вражий сину, не питай ся. Побачиш!

Збирались козакки, старшина. Тоді кошовий питав:

— Панове молодці, з за-чого в нас нині скликана рада?

Коли хотіли скинути кошового, то казали:

— Ти батьку зложи булаву, бось нам несподобен. — І говорили йому всі провини, які знали.

Як хотіли скинути судію, писара, осавула, то казали:

— Досить вже панують вражі сини; уже